Ти не любиш мене, ти не любиш мене…
Вже нема повороту до раю!..
Не всміхнеться мені твоє личко ясне…
Чи ж то правда, мій Боже? Благаю!

Розлюбити тебе, розлюбити тебе.
Та чи ж сонце розлюблюють квіти?
Та чи можна примусити серце слабе
То, чим б’ється воно, не любити?

Ти минаєш мене, ти минаєш мене,
Коли часом тебе я стрічаю,
А коли твоя постать в останнє мигне,
Розривається серце з одчаю!

Чи верну я тебе, чи верну я тебе,
А чи буду весь вік туманіти?
Не вернути тебе — загубити себе…
Боже мій! Пожалься на діти!..